

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2032/2016
21.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Виолета Стојановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Здравко Тодоровић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 289/16 од 07.07.2016. године, у седници одржаној 21.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 289/16 од 07.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П2 248/15 од 15.03.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да на име доприноса у издржавању АА, плаћа месечно износ од по 7.000,00 динара, до 05. у месецу за текући месец, почев од 26.03.2015. године, па убудуће, а доспеле рате одједном, док је за преостали износ од 3.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.900,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж2 289/16 од 07.07.2016. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Алексинцу П2 248/15 од 15.03.2016. године у усвајајућем делу става првог и у ставу другом изреке. Одбијен је захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој накнади трошкове одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено поднео ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на које ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 02.04.1972. године, у којем су добиле троје деце. Заједница живота парничних странака фактички је престала пре три године јер су брачни односи били озбиљно и трајно поремећени, услед чега је тужени прешао да живи на спратном делу куће, а тужила је остала у приземљу. Тужила има ... година живота, живи сама и нема прихода, пензије, нити средстава за издржавање. Нема могућности за рад јер јој је оштећена хрскавица левог кука, има висок притисак и хронични бронхитис. Тужени се издржава од своје пензије у износу од 21.000,00 динара месечно, а има повремене приходе које остварује продајом ... на пијаци и сноси трошкове струје и воде за кућу коју заједно користе. Утврђено је да су тужили потребни лекови, храна и средства за хигијену у износу око 14.000,00 динара месечно.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Чланом 151. став 1. Породичног закона, прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање другог супружника сразмерно његовим могућностима, док је ставом 3. овог члана прописано да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника.

И по оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови из члана 151. став 1. и 3. и члана 160. Породичног закона, који се у конкретном случају тичу услова и висине супружничког издржавања. Правилно је другостепени суд закључио да је тужени у могућности да издржава супругу старости од ... година која нема могућности запослења са износом од 7.000,00 динара месечно. При одлучивању о висини износа за супружничко издржавање нижестепени судови су правилно оценили материјалне прилике парничних странака.

Неосновани су наводи ревизије да је другостепени суд погрешно применио материјално право, односно да није применио члан 156. Породичног закона по коме су у обавези и деца да издржавају родитеља који је неспособан за рад, а нема довољно средстава за издржавање. Ово из разлога што је та обавеза супсидијарна у односу на обавезу супружника.

Правилна је одлука о трошковима поступка донета на основу члана 153, 154. и 165. ЗПП.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, то је Врховни касациони суд одбио као неосновану ревизију туженог и одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић